

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

► **B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/55/EY,
annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002,
vihannesten siementen pitämisestä kaupan
 (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Neuvoston direktiivi 2003/61/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2003	L 165	23	3.7.2003
► <u>M2</u>	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1829/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003	L 268	1	18.10.2003
► <u>M3</u>	Neuvoston direktiivi 2004/117/EY, annettu 22 päivänä joulukuuta 2004	L 14	18	18.1.2005
► <u>M4</u>	Komission direktiivi 2006/124/EY, annettu 5 päivänä joulukuuta 2006	L 339	12	6.12.2006
► <u>M5</u>	Komission direktiivi 2009/74/EY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2009	L 166	40	27.6.2009
► <u>M6</u>	Komission täytäntöönpanodirektiivi 2013/45/EU, annettu 7 päivänä elokuuta 2013	L 213	20	8.8.2013
► <u>M7</u>	Komission täytäntöönpanodirektiivi (EU) 2016/317, annettu 3 päivänä maaliskuuta 2016	L 60	72	5.3.2016

▼ **B**

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/55/EY,
annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002,
vihannesten siementen pitämisestä kaupan

1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan vihannesten siementen tuotantoon kaupan pitämistä varten ja kaupan pitämiseen yhteisössä.

Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin vihannesten siemeniin, jotka on todistettavasti tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'Kaupan pitämisellä': siementen myyntiä, pitämistä myyntitarkoituksessa, tarjoamista myyntiin sekä siementen kaikenlaista luovuttamista, toimittamista tai siirtoa kolmansille vastiketta vastaan tai vastiketta kaupallisessa hyödyntämistarkoituksessa.

Kaupan pitämiseksi ei katsota siementen kauppaa, jonka tarkoituksena ei ole lajikkeen kaupallinen hyödyntäminen, kuten seuraavia toimia:

- siementen toimittamista virallisille koe- ja tarkastuslaitoksille,
- siementen toimittamista palvelujen tarjoajille käsiteltäväksi tai pakattavaksi edellyttäen, että oikeus toimitettuun siemeneen ei siirry palvelujen tarjoajalle.

Kaupan pitämiseksi ei katsota siementen toimittamista tietyissä olosuhteissa palvelujen tarjoajille teolliseen käyttöön tarkoitettujen tiettyjen maatalouden raaka-aineiden tuottamiseksi tai siementen lisäämiseksi tähän tarkoitukseen edellyttäen, että oikeus täten toimitettuihin siemeniin ja saatuun satoon ei siirry palvelujen tarjoajalle. Siementen toimittajan on annettava varmentavalle viranomaiselle jäljennös palvelujen tarjoajan kanssa tehdyn sopimuksen asiaankuuluvista osista ja sopimukseen on sisällyttävä toimitettujen siementen täyttämät voimassa olevat standardit ja edellytykset.

Tämän säännöksen soveltamisen edellytykset vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

- b) 'Vihanneksilla': maatalous- tai puutarhatuotannon seuraavia kasvilajeja lukuun ottamatta koristekäyttöä:

▼ **M4**

Allium cepa L.

— *Cepa*-ryhmä | Ruokasipuli

— *Aggregatum*-ryhmä | Salottisipuli

Allium fistulosum L. | Pillisipuli

Allium porrum L. | Purjo

▼ **M4**

<i>Allium sativum</i> L.	Valkosipuli
<i>Allium schoenoprasum</i> L.	Ruohosipuli
<i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm.	Kirveli
<i>Apium graveolens</i> L.	Lehtiselleri Mukulaselleri
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Parsa
<i>Beta vulgaris</i> L.	Punajuurikas, mukaan lukien Chel- tenham-juurikas Lehtijuurikas tai lehtimangoldi
<i>Brassica oleracea</i> L.	Lehtikaali Kukkakaali Parsakaali Ruusukaali Kurttuakaali Valkokaali Punakaali Kyssäkaali
<i>Brassica rapa</i> L.	Kiinankaali Nauris
<i>Capsicum annuum</i> L.	Paprika, chilipaprika
<i>Cichorium endivia</i> L.	Kähäräendiivi Siloendiivi
<i>Cichorium intybus</i> L.	Salaattisikuri eli suppusikuri Isolehtisikuri tai italiansikuri Teollisuussikuri
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Vesimeloni
<i>Cucumis melo</i> L.	Meloni
<i>Cucumis sativus</i> L.	Kurkku Avomaankurkku
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Jättikurpitsa
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Kesäkurpitsa
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Latva-artisokka Kardoni
<i>Daucus carota</i> L.	Porkkana Porkkana
<i>Foeniculum vulgare</i> Mill.	Fenkoli
<i>Lactuca sativa</i> L.	Salaatti
► M6 <i>Solanum lycopersicum</i> L. ◀	Tomaatti
<i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill	Persilja
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Ruusupapu
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Tarhapapu Salkopapu
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Silpoydinherne Silpoherne Sokeriherne

▼ M4

<i>Raphanus sativus</i> L.	Retiisi Retikka
<i>Rheum rhabarbarum</i> L.	Raparperi
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Kaurajuuri tai mustajuuri
<i>Solanum melongena</i> L.	Munakoiso
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Pinaatti
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Vuonankaali
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Härkäpapu
<i>Zea mays</i> L. (partim)	Sokerimaissi Paukkumaissi

▼ B

- c) 'Perussiemennillä': siemeniä,
- i) jotka on tuotettu lajikkeen haltijan tai jalostajan vastuulla lajikkeen ylläpitösääntöjen mukaan;
 - ii) jotka on tarkoitettu 'varmennettujen siementen' luokkaan kuuluvien siementen tuotantoon;
 - iii) jotka täyttävät liitteissä I ja II perussiemennille vahvistetut edellytykset, jollei 22 artiklan säännöksistä muuta johdu; ja

▼ M3

- iv) joiden on virallisessa tarkastuksessa tai liitteessä II vahvistettujen edellytysten tapauksessa virallisessa tarkastuksessa tai virallisesti valvotussa tarkastuksessa todettu täyttävän i, ii ja iii alakohdassa vahvistetut edellytykset.

▼ B

- d) 'Varmennetuilla siemenillä': siemeniä,
- i) jotka polveutuvat suoraan perussiemennistä, tai jalostajan pyynnöstä perussiemennistä yhtä sukupolvea aikaisemmista siemenistä, jotka voivat täyttää tai ovat täyttäneet virallisessa tarkastuksessa perussiemennille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset;
 - ii) jotka on tarkoitettu ennen kaikkea vihannesten tuotantoon;
 - iii) jotka täyttävät varmennetuille siemenille liitteissä I ja II vahvistetut edellytykset, jollei 22 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan säännöksistä muuta johdu;

▼ M3

- iv) joiden on virallisessa tarkastuksessa tai virallisesti valvotussa tarkastuksessa todettu täyttävän i, ii ja iii alakohdassa vahvistetut edellytykset;

▼ B

- v) joille on tehty pistokokein lajikkeen tunnistettavuutta ja puhtautta koskeva virallinen jälkitarkastus.

▼B

- e) 'Vakiosiemennillä': siemeniä,
- i) jotka ovat lajikkeeltaan riittävän tunnistettavia ja puhtaita;
 - ii) jotka on ennen muuta tarkoitettu vihannesten tuotantoon;
 - iii) jotka täyttävät liitteen II edellytykset; ja
 - iv) joille on tehty pistokokein lajikkeen tunnistettavuutta ja puhtautta koskeva virallinen jälkitarkastus.
- f) 'Virallisilla toimenpiteillä': toimenpiteitä, joita toteuttavat:
- i) jonkin valtion viranomaiset, tai
 - ii) jonkin valtion valvonnassa toimivat julkisoikeudelliset tai yksityisoikeudelliset oikeushenkilöt, tai
 - iii) valantehneet luonnolliset henkilöt sellaisten lisätehtävien osalta, jotka myös kuuluvat valtion valvontaan,
- sillä edellytyksellä, että ii ja iii alakohdassa tarkoitettut henkilöt eivät saa henkilökohtaista etua kyseisistä toimenpiteistä.
- g) 'EY-pienpakkauksilla': pakkauksia, joiden sisältämien siementen nettopaino on enintään:
- i) 5 kg palkokasveilla;
 - ii) 500 g sipuleilla, maustekirvelillä, parsalla, lehtimangoldilla, punajuurikkaalla, kevätnauriilla, syysnauriilla, vesimelonilla, jättikurpitsalla, kurpitsalla, porkkanalla, retiisillä ja retikalla, mustajuurella, pinaatilla sekä vuonankaalilla;
 - iii) 100 g kaikilla muilla vihanneslajeilla.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun lajiluetteloon tehtävät muutokset hyväksytään 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menettelyä mukaisesti.

3. Lajikkeiden eri tyypit, mukaan lukien ainesosat, voidaan eritellä ja määritellä noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä.

▼M3

4. Suoritettaessa 1 kohdan c alakohdan iv alakohdassa ja 1 kohdan d alakohdan iv alakohdassa tarkoitettuja virallisesti valvottuja tarkastuksia on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

A. Viljelystarkastus

a) Tarkastajat

- i) ovat teknisesti päteviä;

▼ M3

- ii) eivät saa tarkastuksista henkilökohtaista etua;
 - iii) ovat kyseisen jäsenvaltion siementen varmentamisesta vastaavan viranomaisen virallisesti valtuuttamia; valtuutukseen on sisällyttävä joko tarkastajien vala tai tarkastajien allekirjoitettu kirjallinen sitoumus noudattaa virallisia tarkastuksia koskevia sääntöjä;
 - iv) suorittavat tarkastukset virallisen valvonnan alaisina ja virallisiin tarkastuksiin sovellettavien sääntöjen mukaisesti.
- b) Tarkastettava siemenkasvusto on kasvatettava siemenistä, jotka on hyväksytty virallisessa jälkitarkastuksessa.
- c) Virallisten tarkastajien on tarkastettava osa siemenkasvustoista. Tarkastettavan osuuden on oltava vähintään 5 prosenttia.
- d) Siemenkasvustosta saaduista siemenieristä on otettava näytteet virallista jälkitarkastusta varten sekä tarvittaessa lajikkeen tunnistamiseksi ja lajikeaitouden määrittämiseksi laboratoriossa tehtävää virallista siementarkastusta varten.
- e) Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt siitä, mitä seuraamuksia virallisesti valvottuja tarkastuksia koskevien, tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovelletaan. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Seuraamuksiin voi sisältyä a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetun virallisen valtuutuksen peruuttaminen sellaisilta virallisesti valtuutetuilta tarkastajilta, joiden voidaan todeta tahallisesti tai huolimattomuuttaan rikkoneen virallisia tarkastuksia koskevia sääntöjä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällainen rikkomuksen yhteydessä tarkastettujen siementen mahdollinen varmennus perutaan, jollei voida osoittaa, että kyseiset siemenet kuitenkin täyttävät kaikki asianmukaiset vaatimukset.

B. Siementarkastus

- a) Siementarkastus on suoritettava asianomaisen jäsenvaltion varmentamisviranomaisen valtuuttamassa siementarkastuslaboratoriossa b–d alakohdassa asetettujen edellytysten mukaisesti.
- b) Siementarkastuslaboratoriossa on oltava teknisistä toimenpiteistä suoraan vastuussa oleva siementarkastaja, jolla on siementarkastuslaboratorion teknisessä johtamisessa tarvittava pätevyys.

▼ M3

Sen siementarkastajilla on oltava tarvittava tekninen pätevyys, joka on hankittu virallisilta siementarkastajilta vaadittavilla kursseilla ja osoitettu virallisella tutkinnolla.

Laboratorion on toimittava sellaisissa tiloissa ja sen käytettävissä on oltava sellaiset välineet, jotka siementen varmentamisesta vastaavan viranomaisen mukaan riittävät luvassa tarkoitettujen siementarkastusten suorittamiseen.

Laboratorion on tehtävä siementarkastukset nykyisten kansainvälisten menetelmien mukaisesti.

c) Siementarkastuslaboratorion on oltava

i) riippumaton laboratorio;

tai

ii) siemenyhtiölle kuuluva laboratorio.

Edellä olevassa ii alakohdassa tarkoitettu laboratorio saa suorittaa siementarkastuksia ainoastaan siemeneristä, jotka on tuotettu sen siemenyhtiön lukuun, jolle se kuuluu, jollei kyseisen siemenyhtiön, varmentamista hakevan osapuolen ja siementen varmistamisesta vastaavan viranomaisen välillä ole toisin sovittu.

d) Siementarkastuslaboratorion siementarkastustoiminta on siementen varmentamisesta vastaavien viranomaisten tarkoituksenmukaisen valvonnan alasta.

e) Edellä olevassa d alakohdassa tarkoitettussa valvonnassa osalle virallista varmentamista varten vastaanotettuja siemeneriä on suoritettava virallinen siementarkastus. Tämän osuuden on periaatteessa edustettava mahdollisimman tasaisesti luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden varmentamista varten toimittamia siemeneriä ja tarkastettavia lajikkeita, mutta sillä voidaan myös pyrkiä selvittämään erityisiä epäilyksiä. Osuuden on oltava vähintään 5 prosenttia.

f) Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt siitä, mitä seuraamuksia virallisesti valvottuja tarkastuksia koskevien, tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovelletaan. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Seuraamuksiin voi sisältyä a alakohdassa tarkoitettun valtuutuksen peruuttaminen sellaisilta siementarkastuslaboratorioilta, joiden voidaan todeta tahallisesti tai huolimattomuuttaan rikkoneen virallisia tarkastuksia koskevia sääntöjä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisen rikkomuksen yhteydessä tarkastettujen siementen mahdollinen varmennus perutaan, jollei voida osoittaa, että kyseiset siemenet kuitenkin täyttävät kaikki asianmukaiset vaatimukset.

▼ B*3 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että vihannesten siemeniä voidaan varmentaa, tarkastaa vakiosiemeninä ja pitää kaupan ainoastaan, jos lajike on virallisesti hyväksytty vähintään yhdessä jäsenvaltiossa.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava yksi tai useampi luettelo sellaisista lajikkeista, jotka on virallisesti hyväksytty varmennettaviksi, tarkastettaviksi vakiosiemeninä ja pidettäväksi kaupan niiden alueella. Luettelot jaetaan alakohtiin:

- a) lajikkeet, joiden siemenet voidaan joko varmentaa ”perussiemeninä” tai ”varmennettuina siemeninä” taikka tarkastaa ”vakiosiemeninä”; ja
- b) lajikkeet, joiden siemenet voidaan tarkastaa ainoastaan vakiosiemeninä.

Jokaisella on oikeus tutustua luetteloihin.

3. Vihanneslajien yleinen lajikeluettelo laaditaan jäsenvaltioiden kansallisten luetteloiden perusteella 16 ja 17 artiklan säännösten mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että jonkin lajikkeen hyväksyminen yleiseen luetteloon tai jonkin toisen jäsenvaltion luetteloon vastaa kyseisen jäsenvaltion luetteloon hyväksymistä. Tässä tapauksessa jäsenvaltio on vapautettu 7 artiklassa, 9 artiklan 4 kohdassa ja 10 artiklan 2—5 kohdassa säädetyistä velvoitteista.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajike hyväksytään ainoastaan, jos se on erotettava, pysyvä ja riittävän yhtenäinen.

Teollisuussikurin osalta lajikkeen on oltava viljelyn ja käytön kannalta riittävän arvokas.

2. Direktiivin 90/220/ETY 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut geneettisesti muunnetut lajikkeet hyväksytään ainoastaan siinä tapauksessa, että on toteutettu kaikki tarpeelliset toimenpiteet niiden ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamien riskien välttämiseksi.

▼ M2

3. Jos kasvilajikkeesta johdettua ainesta aiotaan käyttää 3 artiklan soveltamisalaan kuuluvassa elintarvikkeessa tai muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 ⁽¹⁾ 15 artiklan soveltamisalaan kuuluvassa rehussa, kyseinen lajike saadaan hyväksyä ainoastaan sillä edellytyksellä, että se on hyväksytty kyseisen asetuksen mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1.

▼B

4. Kaviin geenivarojen suojelemiseksi 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla jäsenvaltiot voivat poiketa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainituista hyväksymisperusteista, jos 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen on 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen on 44 artiklan 3 kohdan säännökset huomioiden vahvistettu erityisiä edellytyksiä.

5 artikla

1. Lajike on erotettava riippumatta siitä, onko lajikkeen syntymiseen johtanut alkuperäinen vaihtelu ollut keinotekoista tai luonnollista, jos se voidaan yhden tai useamman lajikkeen merkittävän ominaisuuden perusteella selvästi erottaa muista kaikista yhteisössä tunnetuista lajikkeista.

Ominaisuudet on voitava tunnistaa ja määritellä tarkasti.

Yhteisössä tunnetuksi lajikkeeksi katsotaan lajike joka, silloin kun sen hyväksymistä koskeva hakemus on jätetty asianmukaisesti arvioitavaksi:

— on joko vihanneislajien tai viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa,

— tai, jos sitä ei ole mainituissa luetteloissa, se on hyväksytty tai sille on haettu hyväksymistä kyseisessä jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa joko varmentamista ja kaupan pitämistä varten tai muita maita koskevaa varmentamista tai vakiosiemeneiksi tarkastamista varten,

paitsi jos edellä tarkoitettujen edellytykset eivät enää täyty kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ennen hakemuksessa arvioitavaksi jätetyn lajikkeen hyväksymisestä päättämistä.

2. Lajike on pysyvä, jos se peräkkäisten lisäysten jälkeen tai jokaisen jakson lopulla, kun jalostaja on määritellyt erityisen lisäysjakson, pysyy määriteltyjen olennaisten ominaisuuksiensa mukaisena.

3. Lajike on riittävän yhtenäinen, jos siihen kuuluvat kasvit, lukuun ottamatta harvinaisia muunnoksia, ovat kasvien lisäysjärjestelmän erityispiirteet huomioon ottaen samanlaisia tai geneettisesti tunnistettavia tätä varten huomioon otettujen ominaisuuksien osalta.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että muista jäsenvaltioista lähtöisin oleviin lajikkeisiin sovelletaan erityisesti hyväksymismenettelyssä samoja edellytyksiä kuin kansallisiin lajikkeisiin.

▼B*7 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että lajikkeiden hyväksyminen perustuu virallisten kokeiden tuloksiin, erityisesti viljelykokeisiin, jotka kattavat lajikkeen kuvaukseen riittävän määrän ominaisuuksia. Ominaisuuksien toteamiseksi käytettävien menetelmien on oltava täsmällisiä ja luotettavia. Erotettavuuden osoittamiseksi on viljelykokeissa oltava mukana ainakin saatavilla olevia 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla yhteisössä tunnettuja vastaavia lajikkeita. Sovellettaessa 9 artiklaa on oltava mukana myös muita saatavilla olevia vastaavia lajikkeita. Niiden lajikkeiden osalta, joiden siemeniä ei voida tarkastaa vakiosiemennä, voidaan ottaa huomioon epävirallisten tutkimusten tulokset ja viljelyn aikana kerätyt käytännön tiedot virallisen kokeen tulosten osalta.

Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan kuitenkin päättää, että määritetyistä päivämääristä alkaen tiettyjen vihanneislajien lajikkeita hyväksytään ainoastaan virallisten tarkastusten perusteella.

2. Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä on vahvistettava tieteellisen ja teknisen tietämyksen perusteella:

a) ne ominaisuudet, jotka kokeiden on vähintään katettava eri lajien osalta;

b) kokeiden suorittamista koskevat vähimmäisedellytykset.

3. Kun genealogisten ainesosien koe on tarpeen hybridien ja keino-tekoisten lajikkeiden tutkimiseksi, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kyseisen kokeen tulokset ja genealogisten ainesosien kuvaus jalostajan pyynnöstä pidetään luottamuksellisina.

4. a) Jos on kyse 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettusta geneettisesti muunnetusta lajikkeesta, on suoritettava direktiivissä 90/220/ETY säädettyä ympäristöriskien arviointia vastaava arviointi.

b) Menettelyt, joilla varmistetaan, että ympäristöriskien arviointi ja muut asiaan kuuluvat seikat vastaavat direktiivissä 90/220/ETY säädettyjä, vahvistetaan komission ehdotuksesta neuvoston asetuksessa, joka pohjautuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa olevaan asianmukaiseen oikeusperustaan. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan geneettisesti muunnettuja lajikkeita hyväksyä sisällytettäväksi kansalliseen luetteloon vasta sen jälkeen, kun ne on direktiivin 90/220/ETY mukaisesti hyväksytyt kaupan pidettäväksi.

c) Direktiivin 90/220/ETY 11—18 artiklaa ei b alakohdassa tarkoitettuna asetuksen voimaantulon jälkeen enää sovelleta geneettisesti muunnettuihin lajikkeisiin.

▼ B

- d) Ympäristöriskien arvioinnin toteutuksen tekniset ja tieteelliset yksityiskohdat vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼ M2

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lajike, jota aiotaan käyttää elintarvikkeissa tai rehuissa sellaisina kuin ne on määritelty elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽¹⁾ 2 ja 3 artiklassa, hyväksytään ainoastaan sillä edellytyksellä, että se on hyväksytty asiaankuuluvan lainsäädännön nojalla.

▼ B*8 artikla*

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että hakijan on lajikkeen hyväksymistä koskevaa hakemusta jättäessään ilmoitettava, onko kyseiselle lajikkeelle jo haettu hyväksymistä toisessa jäsenvaltiossa, mikä jäsenvaltio on kyseessä ja onko hyväksyminen annettu.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava alueellaan hyväksytyjen lajikkeiden luettelon ja maassaan ylläpidosta vastaavan henkilön tai vastaavien henkilöiden nimien virallisesta julkaisemisesta. Kun usea henkilö on vastuussa lajikkeen ylläpidosta, nimien julkaiseminen ei ole välttämätöntä. Jos nimiä ei ole julkaistu, luettelossa on ilmoitettava viranomaisen, jolla on ylläpidosta vastaavien henkilöiden nimiluettelo.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajikkeella on sitä hyväksyttäessä mahdollisuuksien mukaan sama nimi kaikissa jäsenvaltioissa.

Jos tiedetään, että jonkin lajikkeen siemeniä ja lisäysaineistoa pidetään kaupan toisessa maassa eri nimellä, myös tämä nimi on ilmoitettava luettelossa.

Jäljempänä 12 artiklan 3 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti virallisesti hyväksytyistä lajikkeista johdettujen ja yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa kyseisessä säännöksessä tarkoitettujen virallisten toimenpiteiden mukaisesti hyväksytyjen lajikkeiden osalta voidaan noudattaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä päättäen, että kaikkien hyväksymisen antaneiden jäsenvaltioiden on varmistettava, että lajikkeilla on saman menettelyn mukaisesti vahvistetut ja edellä olevien periaatteiden mukaiset nimet.

3. Ottaen huomioon saatavilla olevat tiedot on jäsenvaltioiden myös varmistettava, että lajikkeesta, joka ei ole selvästi erotettavissa:

— lajikkeesta, joka aiemmin on hyväksytty kyseisessä jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa, taikka

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

▼B

— toisesta lajikkeesta, joka on arvioitu erotettavuutensa, pysyvyytensä tai yhtenäisyytensä osalta tätä direktiiviä vastaavien sääntöjen mukaisesti ja joka kuitenkin ei ole 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisössä tunnettu lajike,

käytetään tämän lajikkeen nimeä. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos kyseinen nimi voi lajikkeen osalta johtaa harhaan tai aiheuttaa sekaannusta tai lajikkeiden nimiä koskevat muut kyseisen jäsenvaltion säännökset estävät nimen käytön taikka kolmannen oikeudet estävät nimen vapaan käytön kyseisen lajikkeen yhteydessä.

4. Jäsenvaltioiden on laadittava jokaisesta hyväksytystä lajikkeesta asiakirja, jossa on lajikkeen kuvaus ja selkeä yhteenveto kaikista niistä seikoista, joihin hyväksyminen perustuu. Lajikkeiden kuvaus koskee niitä kasveja, jotka tuotetaan suoraan ”varmennettujen siementen” tai ”vakiosiemmenten” luokkiin kuuluvista siemenistä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hyväksytyt geneettisesti muunnetut lajikkeet osoitetaan selvästi sellaisiksi lajikeluetteloissa. Niiden on lisäksi varmistettava, että tällaisia lajikkeita kaupan pitävät henkilöt osoittavat myyntiluetteloissaan selvästi, että lajike on geneettisesti muunnettu.

6. Lajikenimen sopivuuden osalta sovelletaan yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27 päivänä heinäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 63 artikla⁽¹⁾.

Täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt lajikenimien sopivuuden osalta voidaan hyväksyä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

10 artikla

1. Kaikista lajikkeen hyväksymiseksi tehdyistä hakemuksista tai niiden peruuttamisista, kaikista lajikeluetteloon hyväksytyistä lajikkeista sekä kaikista luetteloon tehtävistä muutoksista on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle jokaisesta uudesta hyväksytystä lajikkeesta lyhyt kuvaus sen ominaisuuksista, joista ne ovat saaneet tiedon hyväksymismenettelyn aikana. Jäsenvaltiot tiedottavat pyynnöstä myös ominaisuuksista, joiden avulla lajike voidaan erottaa toisista samanlaisista lajikkeista.

3. Jäsenvaltioiden on pidettävä muiden jäsenvaltioiden ja komission saatavilla 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut asiakirjat niistä lajikkeista, jotka on hyväksytty tai joita ei enää hyväksytä. Näitä asiakirjoja koskevat tiedot pidetään luottamuksellisena.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että hyväksymistä koskevat asiakirjat saatetaan kaikkien sellaisten henkilöiden henkilökohtaiseen ja yksinomaiseen käyttöön, jotka ovat osoittaneet, että heillä on siihen perusteltu syy. Näitä säännöksiä ei sovelleta, kun 7 artiklan 3 kohdan nojalla tiedot on pidettävä luottamuksellisina.

⁽¹⁾ EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2506/95 (EYVL L 258, 28.10.1995, s. 3).

▼B

5. Kun lajikkeen hyväksyminen evätään tai peruutetaan, kokeiden tulokset on saatettava niiden henkilöiden käyttöön, joita päätös koskee.

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että hyväksytyjä lajikkeita on ylläpidettävä lajikkeiden ylläpitoa koskevien hyväksytyjen menettelytapojen mukaisesti.

2. Ylläpito on voitava aina tarkastaa lajikkeesta vastaavan henkilön tai vastaavien henkilöiden tekemien muistiinpanojen perusteella. Näiden muistiinpanojen on ulotuttava myös kaikkien perussiemeniä aikaisempien sukupolvien tuotantoon.

3. Lajikkeesta vastaavalta henkilöltä voidaan pyytää näytteitä. Näytteet voidaan tarvittaessa ottaa virallisesti.

4. Kun ylläpito toteutetaan muussa kuin lajikkeen hyväksyneessä jäsenvaltiossa, on näiden jäsenvaltioiden avustettava toisiaan hallinnollisesti tarkastuksen osalta.

12 artikla

1. Hyväksyminen on voimassa kymmenennen hyväksymistä seuraavan kalenterivuoden loppuun. Entisen Saksan demokraattisen tasavallan viranomaisten myöntämä lajikkeiden hyväksyminen on voimassa ennen Saksan yhdistymistä hyväksytyille lajikkeille enintään 10 kalenterivuoden ajan laskettuna siitä, kun ne on otettu Saksan 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimaan lajikeluetteloon.

2. Lajikkeen hyväksyminen voidaan uudistaa määrätyin väliajoin, jos se on perusteltua viljelyn merkittävyyden vuoksi, tai jos laji olisi säilytettävä kasvien geenivarojen suojelemiseksi ja edellyttäen, että lajike yhä täyttää erotettavuutta, yhtenäisyyttä ja pysyvyyttä koskevat tai 44 artiklan 2 ja 3 kohdassa määritetyt edellytykset. Lukuun ottamatta 44 artiklassa tarkoitettuja kasvien geenivaroja, uudistamista koskevat hakemukset on jätettävä viimeistään kaksi vuotta ennen hyväksymisen päättymistä.

3. Hyväksymisen voimassaoloa on jatkettava väliaikaisesti siihen asti, kun uudistamisesta päätetään.

Ennen 1 päivää heinäkuuta 1972 hyväksytyjen lajikkeiden osalta tai ennen 1 päivää tammikuuta 1973 Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittua aikaa voidaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yksittäisten lajikkeiden osalta pidentää enintään 30 päivään kesäkuuta 1990 asti, jos ennen 1 päivää heinäkuuta 1982 yhteisössä on toteutettu virallisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan niiden hyväksymisen uudistamiselle tai johdettujen lajikkeiden hyväksymiselle säädettyjen edellytysten täyttyminen.

▼B

Kreikan, Espanjan ja Portugalin osalta tiettyjen asianomaisissa jäsenvaltioissa ennen 1 päivää tammikuuta 1986 hyväksytyjen lajikkeiden hyväksymisajan päättymisajaksi voidaan asianomaisten jäsenvaltioiden pyynnöstä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaa myös 30 päivää kesäkuuta 1990, ja kyseiset lajikkeet voidaan sisällyttää toisessa alakohdassa tarkoitettuihin virallisiin toimenpiteisiin.

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että selvitetään kaikki lajikkeeksi hyväksymisen jälkeen ilmenevät epäilyt lajikkeen erotettavuudesta tai sen hyväksymisen aikaisesta nimestä.

2. Kun lajikkeen hyväksymisen jälkeen todetaan, että 5 artiklassa tarkoitettua lajikkeen erotettavuutta koskevaa edellytystä ei ollut täytetty lajiketta hyväksyttäessä, hyväksyminen korvataan toisella päätöksellä tai tarvittaessa kumotaan tämän direktiivin mukaisesti.

Jälkimmäisessä tapauksessa lajiketta ei enää alkuperäisestä hyväksymispäivästä lukien katsota 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi yhteisössä tunnetuksi lajikkeeksi.

3. Kun lajikkeen hyväksymisen jälkeen todetaan, että 9 artiklassa tarkoitettu nimi ei ole ollut hyväksyttävä lajiketta hyväksyttäessä, on nimi mukautettava tämän direktiivin mukaiseksi. Jäsenvaltiot voivat väliaikaisesti salia aiemman nimen käytön lisänimenä. Yksityiskohtaiset järjestelyt, joidenmukaisesti aiempaa nimeä voidaan käyttää lisänimenä, vahvistetaan noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista koskevat säännöt voidaan vahvistaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajikkeen hyväksyminen peruutetaan,

a) jos kokeissa osoitetaan, että lajike ei enää ole erotettava, pysyvä tai riittävän yhtenäinen;

b) jos lajikkeesta vastaava henkilö tai vastaavat henkilöt sitä pyytävät, paitsi jos ylläpito taataan.

2. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa lajikkeen hyväksymisen,

a) jos tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ei noudateta,

b) jos hyväksymistä haettaessa tai koemenettelyn aikana on annettu vääriä tai vilpillisiä tietoja niistä seikoista, joiden perusteella hyväksyminen annetaan.

▼B

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että lajike poistetaan kansallisesta luettelosta, jos kyseisen lajikkeen hyväksyminen on peruutettu tai jos hyväksymisen voimassaoloaika on päättynyt.

2. Jäsenvaltiot voivat alueellaan sallia siementen varmentamisen, vakiosiemmenten tarkastamisen ja siementen pitämisen kaupan enintään hyväksymisen voimassaoloajan päättymisen jälkeisen kolmannen vuoden 30 päivään kesäkuuta asti.

Lajikkeiden osalta, jotka luetellaan 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti 17 artiklassa tarkoitettussa viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa, on kaikissa jäsenvaltioissa sovellettava kaupan pitämiseen sitä eri jäsenvaltioiden ensimmäisen alakohdan nojalla myöntämistä hyväksymisen määräajoista, joka päättyy viimeisenä, jos kyseisen lajikkeen siemeniä eivät koske lajiketta koskevat kaupan pitämisen rajoitukset.

3. Niiden lajikkeiden osalta, joiden hyväksyntä on uusittu 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat sallia ennen hyväksynnän uusimista käytetyt nimet 30 päivään kesäkuuta 1994 asti.

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin säännösten tai tämän direktiivin periaatteita vastaavien periaatteiden mukaisesti hyväksytyjen lajikkeiden siemeniä eivät koske 17 artiklassa tarkoitettua julkaisemisesta alkaen lajiketta koskevat rajoitukset kaupan pitämiselle.

2. Jäsenvaltiolle voidaan hakemuksesta, joka käsitellään 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai, jos on kyse geneettisesti muunnetusta lajikkeesta, 46 artiklan 3 kohdan mukaisesti, antaa lupa kieltää lajikkeen käyttö koko alueellaan tai sen osalla tai määrätä asianmukaiset edellytykset lajikkeen viljelylle ja, b alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa, edellytykset lajikkeen viljelystä saatavien tuotteiden käytölle,

a) jos on osoitettu, että kyseisen lajikkeen viljely saattaisi kasvien terveyden kannalta olla vahingoksi muiden lajikkeiden tai lajien viljelylle; tai

b) jos on olemassa muita kuin edellä esitettyjä perusteltuja syitä tai sellaisia syitä, joihin on viitattu 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa menettelyssä, katsoa, että lajikkeesta aiheutuu vaara ihmisten terveydelle ja ympäristölle.

17 artikla

Komissio julkaisee jäsenvaltioiden antamien tietojen mukaisesti ja heti tiedot saatuaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C-sarjassa otsikolla ”Vihanneslajien yleinen lajikeluettelo” kaikki ne lajikkeet, joiden siemeniin ei 16 artiklan mukaisesti sovelleta lajiketta koskevia rajoituksia kaupan pitämiselle, sekä myös 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot ylläpidosta vastaavasta henkilöstä tai vastaavista henkilöistä. Julkaisussa on ilmoitettava ne jäsenvaltiot, jotka ovat saaneet 16 artiklan 2 kohdan tai 18 artiklan mukaisen luvan.

▼B

Tässä julkaisussa on lueteltava ne lajikkeet, joihin määräaikaa sovelletaan 15 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Siinä on ilmoitettava määräajan pituus ja tarvittaessa ne jäsenvaltiot, joissa määräaikaa ei sovelleta.

Julkaistussa ilmoituksessa on selkeästi osoitettava ne lajikkeet, joita on geneettisesti muunnettu.

18 artikla

Jos todetaan, että jonkin yleiseen lajikeluetteloon merkityn lajikkeen viljely saattaisi jossakin jäsenvaltiossa vahingoittaa muiden lajikkeiden tai lajien viljelyä kasvien terveyden osalta tai aiheuttaa vaaran ympäristölle ja ihmisten terveydelle, voidaan tälle jäsenvaltiolle hakemuksesta 46 artiklan 2 kohdan tarkoitettua menettelyä noudattaen tai, jos on kyse geneettisesti muunnetusta lajikkeesta, 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, antaa lupa kieltää kyseisen lajikkeen siementen ja lisäysaineiston pitäminen kaupan koko alueellaan tai sen osalla. Jos on olemassa välitön vaara vahingollisten organismien leviämisestä tai välitön vaara uhkaa ihmisten terveyttä tai ympäristöä, asianomainen jäsenvaltio voi saattaa tämän kiellon voimaan heti jätettyään hakemuksen, ja kieltö on voimassa siihen asti, kun asiasta on lopullisesti päätetty. Päätös on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tai, jos on kyse geneettisesti muunnetusta lajikkeesta, 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

19 artikla

Kun lajikkeen alunperin hyväksynyt jäsenvaltio ei enää hyväksy kyseistä lajiketta, yksi tai useampi muu jäsenvaltio voi edelleen pitää lajikkeen hyväksymisen voimassa, jos hyväksymisen edellytykset siellä yhä täyttyvät. Jos on kyse lajikkeesta, jonka osalta vaaditaan ylläpitoa, on tämä ylläpito varmistettava.

20 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että teollisuussikurin siemeniä ei saa pitää kaupan, ellei niitä ole virallisesti varmennettu ”perussiemeniksi” tai ”varmennetuiksi siemeniksi”.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että muiden vihanneslajien siemeniä ei saa pitää kaupan, ellei niitä ole virallisesti varmennettu ”perussiemeniksi” tai ”varmennetuiksi siemeniksi” tai elleivät ne ole vakiosemeniä.

3. Kuitenkin voidaan noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä säätää, että tiettyjen vihanneslajien siemeniä saadaan pitää kaupan määrätyistä päivämääristä alkaen ainoastaan, jos ne on virallisesti varmennettu ”perussiemeniksi” tai ”varmennetuiksi siemeniksi”.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että siementen viralliset tarkastukset suoritetaan käytössä olevien kansainvälisten menetelmien mukaisesti, jos tällaisia menetelmiä on.

21 artikla

Poiketen 20 artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksistä jäsenvaltioiden on säädettävä, että

▼B

- perussiemeniä aikaisemman sukupolven jalostettuja siemeniä, ja
- kunnostamista varten kaupan pidettyjä raakasiemeniä, jos näiden siementen tunnistettavuus on taattu,

voidaan saattaa markkinoille.

22 artikla

Jäsenvaltiot saavat kuitenkin 20 artiklan säännöksistä poiketen sallia:

- a) sellaisten perussiementen virallisen varmentamisen ja pitämisen kaupan, jotka eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyyttä koskevia edellytyksiä. Tässä tapauksessa kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa määritetyn itävyyden, joka toimittajan on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on toimittajan nimi ja osoite sekä erän viitenumero;
- b) siementen saatavuuden nopeuttamiseksi virallisen varmentamisen ja pitämisen kaupan ensimmäiselle ostajalle asti sellaisten ”perussiementen” ja ”varmennettujen siementen” luokkiin kuuluvien siementen osalta, joiden kohdalla ei ole saatettu päätökseen virallista tarkastusta, jonka tarkoituksena on valvoa liitteessä II vahvistettuja itävyyttä koskevien edellytysten täyttymistä. Varmentaminen annetaan ainoastaan esitettäessä siementen väliaikainen analyysiseloste ja edellytyksellä, että ensimmäisen vastaanottajan nimi ja osoite on ilmoitettu; kaikki tarvittavat toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että siementen toimittaja takaa väliaikaisella analyysillä todetun itävyyden; itävyys on ilmoitettava kaupan pitämistä varten erityisessä etiketissä, jossa on siementen toimittajan nimi ja osoite sekä erän viitenumero.

Näitä säännöksiä ei sovelleta kolmansista maista tuotuihin siemeniin lukuun ottamatta 36 artiklassa säädettyä yhteisön ulkopuolella tapahtuvaa lisäystä.

Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat jompaa kumpaa a ja b alakohdassa säädettyistä poikkeuksista, on annettava toisilleen hallinnollista vastavuoroista apua tarkastusten osalta.

23 artikla

1. Poiketen 20 artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksistä jäsenvaltiot voivat
 - a) antaa alueelleen sijoittuneille tuottajille luvan pitää kaupan pieniä määriä tieteellisiin tarkoituksiin tai jalostukseen tarkoitettuja siemeniä;
 - b) antaa luvan alueelleen sijoittuneille kasvinjalostajille ja näiden edustajille pitää kaupan rajoitetun ajan siemeniä, jotka kuuluvat lajikkeeseen, jonka osalta kansalliseen luetteloon hyväksymistä koskeva pyyntö on tehty vähintään yhdessä jäsenvaltiossa ja josta on toimitettu tekniset erityistiedot.
2. Edellytykset, joiden mukaisesti jäsenvaltiot voivat antaa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja lupa, vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, erityisesti tietojen hankinnan, tietojen sisällön, lajikkeen säilyttämisen ja nimen sekä pakkausten päällysmarkintöjen osalta.

▼B

3. Luvat, jotka jäsenvaltiot ovat ennen 14 päivää joulukuuta 1998 myöntäneet alueelleen sijoittuneille tuottajille 1 kohdassa esitettyihin tarkoituksiin, ovat voimassa siihen asti, kunnes 2 kohdassa tarkoitettu säännökset vahvistetaan. Tämän jälkeen kaikkien tällaisten lupien on oltava 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen säännösten mukaisia.

24 artikla

Jäsenvaltiot voivat liitteissä I ja II vahvistettujen edellytysten osalta vahvistaa oman tuotantonsa varmentamista koskevia lisävaatimuksia tai tiukempia vaatimuksia.

*25 artikla***▼M3**

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että varmennettavia siemeniä tutkittaessa näytteet otetaan virallisesti tai virallisesti valvottuina tarkoitukseenmukaisin menetelmin. Siemennäytteiden otto 39 artiklan mukaisia tarkastuksia varten on kuitenkin suoritettava virallisesti.

Näitä säännöksiä on sovellettava myös otettaessa näytteitä tavanomaisista siemenistä jälkitarkastuksia varten.

1 a Edellä 1 kohdassa säädettyä virallisesti valvottua siemennäytteiden ottoa suoritettaessa on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

- a) Siemennäytteiden ottajat, jotka siementen varmentamisesta vastaava asianomaisen jäsenvaltion viranomainen on tähän valtuuttanut, ottavat siemennäytteet b, c ja d alakohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.
- b) Siemennäytteiden ottajilla on oltava tarvittava tekninen pätevyys, joka on hankittu virallisilta siemennäytteiden ottajilta vaadituilla kursseilla ja osoitettu virallisella tutkinnolla.

Heidän on otettava siemennäytteet nykyisten kansainvälisten menetelmien mukaisesti.

c) Siemennäytteen ottajien on oltava

- i) itsenäisiä luonnollisia henkilöitä;
- ii) luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön palkkaamia henkilöitä, joiden toimintaan ei sisälly siementuotantoa, siemenviljelyä, siementen käsittelyä tai siemenkauppaa;

tai

- iii) luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön palkkaamia henkilöitä, joiden toimintaan sisältyy siementuotantoa, siemenviljelyä, siementen käsittelyä tai siemenkauppaa.

Edellä iii alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa näytteenottaja saa ottaa siemennäytteitä ainoastaan työnantajansa lukuun tuotetuista siemenieristä, jollei hänen työnantajansa, varmentamista hakevan osapuolen ja siementen varmistamisesta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen välillä ole toisin sovittu.

▼ M3

- d) Siementen varmentamisesta vastaava toimivaltainen viranomainen valvoo asianmukaisesti siemennäytteiden ottajien toimintaa. Silloin kun näytteet otetaan automaattisesti, on noudattava virallisesti valvottuja asianmukaisia menettelyjä.
- e) Edellä olevassa d alakohdassa tarkoitettua valvontaa varten virallisten näytteidenottajien on otettava tarkastusnäytteet osasta virallista varmentamista varten vastaanotettuja siemeneriä. Tämän osuuden on periaatteessa edustettava mahdollisimman tasaisesti luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden varmentamista varten toimittamia siemeneriä, mutta sillä voidaan myös pyrkiä selvittämään erityisiä epäilyksiä. Osuuden on oltava vähintään 5 prosenttia. Tätä tarkastusnäytteiden ottoa ei sovelleta automaattiseen näytteenottoon.

Jäsenvaltioiden on verrattava virallisesti otettuja siemennäytteitä näytteisiin, jotka on otettu samasta siemenerästä virallisesti valvotuina.

- f) Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt siitä, mitä seuraamuksia virallisesti valvottuja tarkastuksia koskevien, tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovelletaan. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoitavia. Seuraamuksiin voi sisältyä a alakohdassa tarkoitettua valtuutuksen peruuttaminen sellaisilta virallisesti valtuutetuilta siemennäytteen ottajilta, joiden voidaan todeta tahallisesti tai huolimattomuutensa vuoksi rikkoen virallisia tarkastuksia koskevia sääntöjä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisen rikkomuksen yhteydessä näytteeksi otettujen siementen mahdollinen varmennus perutaan, jollei voida osoittaa, että kyseiset siemenet kuitenkin täyttävät kaikki asianmukaiset vaatimukset.

1 b Muista virallisesti valvotun näytteenoton suorittamiseen sovellettavista toimenpiteistä voidaan päättää 46 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼ B

2. Siemeniä varmentamista varten tarkastettaessa tai jälkitarkastusta varten näytteet on otettava yhtenäisistä eristä. Erän enimmäispaino ja näytteen vähimmäispaino ilmoitetaan liitteessä III.

26 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemeniä, varmennettuja siemeniä ja vakiosiemeniä saa pitää kaupan ainoastaan riittävän yhtenäisinä erinä ja suljetuissa pakkauksissa, jotka on 27 ja 28 artiklan säännösten mukaisesti varustettava suljinjärjestelmällä ja merkinnöillä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää pienten määrien viimeiselle käyttäjälle kaupan pitämisen osalta poikkeuksia 1 kohdan pakkauksia, suljinjärjestelmää ja merkintöjä koskevista säännöksistä.

▼B

3. Poiketen 1 kohdan säännöksistä jäsenvaltiot voivat antaa omille tuottajilleen luvan saattaa markkinoille saman lajin eri lajikkeiden vakiosiemementen sekoituksia pienpakkauksina. Laji, silloin kun tätä säännöstä sovelletaan, ja pienpakkausten enimmäiskokoa koskevat säännöt sekä päällymerkintöjä koskevat vaatimukset vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

27 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemementen ja varmennettujen siementen pakkaukset, lukuun ottamatta EY-pienpakkauksia, suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 28 artiklan 1 kohdan mukaiseen viralliseen etikettiin tai pakkaukseen.

Sulkemisen varmistamiseksi on suljinjärjestelmän käsitettävä vähintään joko siihen liitettävä virallinen etiketti tai kiinnitettävä virallinen suljin.

Jos kysymyksessä on kertakäyttöinen suljinjärjestelmä, ei toista alakohdtaa tarvitse soveltaa.

Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan todeta täyttäväkö määritetty suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset.

2. Virallisesti suljetut pakkaukset voidaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena. Jos pakkaukset suljetaan uudelleen, myös viimeisen uudelleen sulkemisen päivämäärä ja toimenpiteestä vastuussa oleva viranomainen on ilmoitettava 28 artiklan 1 kohdassa säädettyssä etiketissä.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että vakiosiemementen pakkaukset ja varmennettujen siementen pienpakkaukset suljetaan virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena joko siten, että pakkausta avattaessa suljinjärjestelmä vahingoittuu tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko 28 artiklan 3 kohdan mukaiseen viralliseen etikettiin tai pakkaukseen. Etiketin kiinnittämisestä vastaavan henkilön on varustettava pakkaukset, pienpakkauksia lukuun ottamatta, lyijykeellä tai vastaavalla suljinlaitteella. Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan todeta, täyttäväkö pakkauksen määritetty suljinjärjestelmä tämän kohdan säännökset. Varmennettujen siementen luokan pienpakkaukset saadaan sulkea uudelleen yhden tai useamman kerran ainoastaan virallisen valvonnan alaisena.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 ja 2 kohdan säännöksistä niiden perussiemementen pienpakkausten osalta, jotka on suljettu niiden alueella. Näitä poikkeuksia koskevat edellytykset voidaan vahvistaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

28 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiementen ja varmennettujen siementen pakkaukset, varmennettujen siementen pienpakkauksia lukuun ottamatta:

a) on varustettava pakkauksen ulkopuolisella virallisella käyttämättömällä etiketillä, joka täyttää liitteessä IV olevassa A osassa vahvistetut edellytykset ja jossa tiedot ilmoitetaan jollakin yhteisön virallisista kielistä. Etiketti voidaan sijoittaa läpinäkyvän pakkauksen sisäpuolelle, jos se voidaan lukea. Perussiementen etiketin on oltava valkoinen ja varmennettujen siementen sininen. Jos etiketti kiinnitetään langalla, on kiinnitys aina varmistettava virallisella sulkimella. Jos 22 artiklassa tarkoitettussa tapauksessa perussiemenet eivät täytä liitteessä II vahvistettuja itävyyttä koskevia edellytyksiä, on siitä ilmoitettava etiketissä. Virallisten itseliimautuvien etikettien käyttö on sallittua. Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan sallia, että säädetyt tiedot painetaan virallisen valvonnan alaisena pysyvästi pakkaukseen etiketin mallin mukaisesti;

b) on varustettava etiketin virallisella ilmoituksella, joka sisältää vähintään liitteessä IV olevan A osan a kohdan 4–7 alakohdan mukaisesti etikettiin merkittävät tiedot. Ilmoitus on laadittava siten, ettei sitä voida sekoittaa a alakohdassa tarkoitettuun viralliseen etikettiin. Ilmoitus ei ole välttämätön, jos tiedot on painettu pysyvästi pakkaukseen, tai jos a alakohdan säännösten mukaisesti etiketti on sijoitettu läpinäkyvän pakkauksen sisäpuolelle tai jos käytetään itseliimautuvaa tai kestävästä materiaalista valmistettua etikettiä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia 1 kohdan säännöksistä niiden pienpakkausten osalta, jotka on suljettu niiden alueella. Näitä poikkeuksia koskevat edellytykset voidaan vahvistaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Vakiosiemmenten pakkaukset ja ”varmennettujen siementen” luokan siementen pienpakkaukset on varustettava liitteessä IV olevan B osan mukaisella toimittajan etiketillä tai painetulla ilmoituksella tai etiketillä, joka on laadittu jollakin yhteisön virallisista kielistä. Varmennettujen siementen etiketin on oltava sininen ja vakiosiemmenten tummankeltainen.

Lukuun ottamatta pieniä vakiosiemmenten pakkauksia, tämän säännöksen mukaisesti säädetyt tai sallitut tiedot on pidettävä selvästi erillään kaikista muista etiketeistä tai pakkauksessa annetuista tiedoista mukaan lukien ne, joista säädetään 30 artiklassa.

Noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan 30 päivän kesäkuuta 1992 jälkeen päättää, onko kaikkien tai tiettyjen lajikkeiden pieniin vakiosiemmenten pakkauksiin sovellettava tätä vaatimusta tai että säädetyt tai sallitut tiedot on jollakin muulla tavalla selkeästi erotettava muista tiedoista, jos erottava ominaisuus ilmenee elävästi sellaisenaan etiketistä tai pakkauksesta.

▼B

4. Lajikkeiden osalta, jotka ovat 1 päivänä heinäkuuta 1970 laajalti tunnettuja, etiketissä voidaan myös viitata johonkin lajikkeen ylläpitoon, josta on ilmoitettu tai ilmoitetaan 41 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Viittaaminen sellaisiin erityisiin ominaisuuksiin, jotka voitaisiin yhdistää tähän ylläpitoon, on kiellettyä.

Päivämäärä on seuraava:

— Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta 1 päivä tammikuuta 1973,

— Espanjan osalta 1 päivä maaliskuuta 1986.

Tämän viittauksen on seurattava lajikkeen nimeä, josta se on selkeästi erotettava mieluiten luetelmaviivalla. Sitä ei saa korostaa enempää kuin lajikkeen nimeä.

29 artikla

Jäsenvaltioiden on toteuttava kaikki tarvittava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että siementen tunnistettavuus tarkastetaan varmennettujen siementen pienpakkausten osalta, erityisesti siemeneriä jaettaessa. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltiot voivat säätää, että niiden alueella jaetut pienpakkaukset on suljettava virallisesti tai virallisen valvonnan alaisena.

30 artikla

1. Jäljempänä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan määrätä, että muissa kuin tässä direktiivissä säädetyissä tapauksessa perussiemementen, kaikkien varmennettujen siementen tai vakiosiemementen pakkaukset on varustettava toimittajan etiketillä (joka voi olla muu kuin virallinen etiketti tai muodostua varsinaiseen pakkaukseen painetuista toimittajaa koskevista tiedoista).

Myös nämä etikettiin merkittävät tiedot vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Perussiemementen ja varmennettujen siementen osalta 1 kohdassa tarkoitettu etiketti tai painatus on laadittava siten, että niitä ei voida sekoittaa 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun viralliseen etikettiin.

31 artikla

Kun on kyse geneettisesti muunnetun lajikkeen siemenistä; siemenerään tämän direktiivin säännösten mukaisesti kiinnitetyssä tai sen mukana seuraavassa virallisessa tai muussa etiketissä tai aisakirjassa on selkeästi mainittava, että lajiketta on muunnettu geneettisesti.

32 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että perussiemementen, varmennettujen siementen tai vakiosiemementen kemiallisesta käsittelystä on maininta joko virallisessa etiketissä tai toimittajan etiketissä ja pakkauksessa tai sen sisällä. Pienpakkauksissa nämä merkinnät voivat olla pakkauksessa tai sen sisällä.

33 artikla

Parempien vaihtoehtojen löytämiseksi tämän direktiivin tietyille säännöksille voidaan päättää määräaikaisten kokeiden järjestämisestä määritetyissä olosuhteissa yhteisön tasolla 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Tällaisten kokeiden yhteydessä jäsenvaltiot voidaan vapauttaa tietyistä tässä direktiivissä säädetyistä velvoitteista. Tämän vapautuksen laajuus määritellään viittaamalla sovellettaviin säännöksiin. Kokeen kesto ei saa olla pidempi kuin seitsemän vuotta.

34 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tämän direktiivin pakottavien tai valinnaisten säännösten mukaisesti markkinoille saatettaviin siemeniin ei sovelleta ominaispiirteiden, tarkastusta koskevien vaatimusten, merkintöjen ja sulkemisen osalta tässä direktiivissä tai jossakin muussa yhteisön direktiivissä säädettyjen lisäksi mitään muita kaupan pitämistä koskevia rajoituksia.

2. Siihen asti, kun päätös 20 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdään, jäsenvaltiolle voidaan hakemuksestaan ja noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä myöntää oikeus vaatia, että tiettyjen vihanneksilajien siemeniä voidaan pitää kaupan määrätyistä päivämääristä alkaen ainoastaan, jos siemenet on virallisesti varmennettu ”perusiemeniksi” tai ”varmennetuiksi siemeniksi”.

35 artikla

Perussiementä aikaisemman sukupolven jalostettuja siemeniä voidaan 21 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti saattaa markkinoille seuraavin edellytyksin:

- a) toimivaltainen varmentava viranomainen on ne virallisesti tarkastanut perussiementen varmentamiseen sovellettavien säännösten mukaisesti;
- b) ne ovat tämän direktiivin säännösten mukaisessa pakkauksessa; ja
- c) pakkaukset on varustettu virallisella etiketillä, jossa on vähintään seuraavat tiedot:
 - varmentava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,
 - erän viitenumero,
 - pakkauksen sulkemiskuukausi ja -vuosi, tai
 - kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu,
 - laji, ilmaistuna latinalaisin kirjaimin ainakin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennytyssä muodossa ja ilman auktorien nimiä,
 - lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
 - maininta ”esiperussiemeniä”,

▼B

— luokan ”varmennetut siemenet” siementen aikaisempien sukupolvien lukumäärä.

Etiketin on oltava valkoinen ja siinä on oltava sinipunainen poikki-viiva.

36 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että vihannesten siemenet,

— jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemienistä tai varmennetuista siemenistä ja joille 37 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus tai jotka on tuotettu suoraan josakin jäsenvaltiossa virallisesti varmennetun perussiemenen ja kolmannessa maassa virallisesti varmennetun perussiemenen risteytyksestä, ja

— jotka on korjattu toisessa jäsenvaltiossa,

on pyynnöstä ja rajoittamatta muiden tämän direktiivin säännösten soveltamista virallisesti varmennettava varmennetuiksi siemeniksi kaikissa jäsenvaltioissa, jos siemenille on tehty kyseiselle luokalle liitteessä I vahvistetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallisessa tarkastuksessa on todettu, että samalle luokalle liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät.

Jos siemenet on tällaisissa tapauksissa tuotettu suoraan perussiemeniä aikaisempien sukupolvien virallisesti varmennetuista siemenistä, voivat jäsenvaltiot myös sallia virallisen varmentamisen perussiemieniksi, jos sille luokalle vahvistetut edellytykset täyttyvät.

2. Yhteisössä korjatut ja 1 kohdan säännösten mukaisesti varmennettaviksi tarkoitetut vihannesten siemenet on

— pakattava ja merkittävä liitteessä V olevassa A ja B kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisella virallisella etiketillä 27 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti, ja

— varustettava liitteessä V olevassa C kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisella virallisella asiakirjalla.

Pakkausta ja etikettejä koskevia ensimmäisen kohdan säännöksiä voidaan olla soveltamatta, jos viljelystarkastuksista vastaava viranomainen, näille lopullisesti varmentamattomille siemenille asiakirjat varmentamista varten laativa viranomainen sekä varmentamisesta vastaava viranomainen ovat yksi ja sama tai jos nämä viranomaiset ovat yhtä mieltä soveltamatta jättämisestä.

3. Jäsenvaltioiden on myös säädettävä, että vihannesten siemenet,

— jotka on tuotettu suoraan yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa virallisesti varmennetuista perussiemienistä tai varmennetuista siemenistä, joille 37 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti on annettu vastaavuus tai jotka on tuotettu suoraan josakin jäsenvaltiossa virallisesti varmennetun perussiemenen ja kolmannessa maassa virallisesti varmennetun perussiemenen risteytyksestä, ja

— jotka on korjattu kolmannessa maassa,

▼B

on pyynnöstä virallisesti varmennettava varmennetuiksi siemeniksi kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa perussiemenet on joko tuotettu tai virallisesti varmennettu, jos siemenille on tehty kyseiselle luokalle 37 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tehdyssä vastaavuuspäätöksessä annetut edellytykset täyttävä viljelystarkastus ja jos virallinen tarkastus on osoittanut, että samalle luokalle liitteessä II vahvistetut edellytykset täyttyvät. Myös muut jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten siementen virallisen varmentamisen.

37 artikla

1. Neuvosto päättää komission ehdotuksesta määränemmistöllä:
 - a) onko kolmannessa maassa suoritetuilla lajikkeiden virallisilla kokeilla samat takeet kuin jäsenvaltioissa suoritetuilla, 7 artiklassa tarkoitetuilla kokeilla;
 - b) onko kolmannessa maassa suoritetuilla ylläpidon tarkastuksilla samat takeet kuin jäsenvaltioiden suorittamilla tarkastuksilla;
 - c) täyttävätkö 36 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa viljelystarkastukset kolmannessa maassa liitteessä I vahvistetut edellytykset;
 - d) vastaavatko sellaiset vihannesten siemenet, jotka on korjattu kolmannessa maassa ja joilla on samat takeet ominaisuuksiensa osalta ja niiden tarkastusjärjestelyjen, niiden tunnistettavuuden varmistamiseksi, merkitsemiseksi ja tarkastamiseksi, tässä suhteessa sellaisia perussiemeniä, varmennettuja siemeniä tai vakiosiemeniä, jotka on korjattu yhteisössä ja jotka ovat tämän direktiivin säännösten mukaisia.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa on sovellettava myös uusien jäsenvaltioiden osalta liittymispäivämäärän ja tämän direktiivin säännösten noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten voimaantulopäivämäärän välisenä aikana.

38 artikla

1. Perussiementen, varmennettujen siementen tai vakiosiemementen yleisessä saatavuudessa yhteisössä ilmenevien väliaikaisten vaikeuksien, joita ei muutoin voida ratkaista, poistamiseksi voidaan 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää, että jäsenvaltiot antavat rajoitetun ajan pitää koko yhteisön alueella kaupan vaikean saatavuuden ratkaisemiseksi tarvittavat määrät väljemmät vaatimukset täyttävän luokan siemeniä tai sellaisen lajikkeen siemeniä, jotka eivät kuulu vihanneskasvilajien yleiseen lajikeluetteloon eivätkä jäsenvaltioiden kansallisiin lajikeluetteloihin.
2. Tietyn lajikkeen siemenluokan osalta virallisena etikettinä tai toimittajan etikettinä käytetään vastaavaa luokkaa varten laadittua etikettiä; niiden lajikkeiden siementen osalta, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin luetteloihin, virallinen etiketti on ruskea. Etiketissä on aina ilmoitettava, että kyseiset siemenet kuuluvat väljemmät vaatimukset täyttävään luokkaan.

▼B

3. Edellä olevan 1 kohdan säännösten soveltamissäännöt voidaan antaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

39 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vihannesten siemenet tarkastetaan virallisesti kaupan pitämisen aikana vähintään pistokokein sen varmistamiseksi, että ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset ja edellytykset.

2. Rajoittamatta siementen vapaata liikkuvuutta yhteisössä jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kolmansista maista tuoduissa kahta kiloa suuremmissa siemenmäärissä on niitä kaupan pidettäessä seuraavat tiedot:

- a) laji;
- b) lajike;
- c) luokka;
- d) tuotantomaa ja virallinen tarkastusviranomainen;
- e) lähettäjämaa;
- f) tuoja;
- g) siementen määrä.

Se, miten nämä tiedot on esitettävä, voidaan vahvistaa 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

40 artikla

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että ”varmennettujen siementen” ja ”vakiosiemmenten” luokkien siemenille tehdään pellolla pistokokein virallinen jälkitarkastus, joka koskee niiden tunnistettavuutta ja lajikepuhtautta suhteessa otettuihin näytteisiin.

41 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kaupan pidettäväksi tarkoitettujen vakiosiemmenten etikettien kiinnittämisestä vastaavat henkilöt:

- a) tiedottavat niille toimintansa aloittamisesta ja lopettamisesta;
- b) pitävät kirjaa kaikista vakiosiemmenten eristä ja pitävät kirjanpidon jäsenvaltioiden saatavilla vähintään kolme vuotta;
- c) pitävät jäsenvaltioiden saatavilla vähintään kaksi vuotta tarkastusnäytteen sellaisten lajikkeiden siemenistä, joille ei vaadita ylläpitoa;
- d) ottavat näytteet jokaisesta kaupan pidettäväksi tarkoitettusta erästä ja pitävät ne jäsenvaltioiden saatavilla vähintään kaksi vuotta.

Edellä b ja d alakohdassa tarkoitettuja toimia tarkastetaan virallisesti pistokokein. Velvoitetta, josta säädetään c alakohdassa, sovelletaan ainoastaan niihin vastuuhenkilöihin, jotka ovat tuottajia.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että jokainen henkilö, joka aikoo viitata ylläpitoon 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ilmoittaa tästä aikomuksesta.

42 artikla

1. Jos pellolla suoritettussa jälkitarkastuksessa toistuvasti todetaan, että jonkin lajikkeen siemenet eivät riittävästi täytä tunnistettavuudesta tai lajikepuhtaudesta säädettyjä edellytyksiä, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että näiden siementen pitäminen kaupan voidaan kokonaan tai osittain, ja mahdollisesti määräajaksi, kieltää niiden kaupan pitämisestä vastaavalta henkilöltä.

2. Toimenpiteet, jotka toteutetaan 1 kohdan soveltamiseksi, on peruutettava heti, kun on riittävän varmaa, että kaupan pitämiseksi tarkoitetut siemenet vastaisuudessa täyttävät tunnistettavuutta ja lajikepuhtautta koskevat edellytykset.

▼M1*43 artikla*

1. Yhteisössä on tämän direktiivin pakollisten tai valinnaisten säännösten mukaisesti markkinoille saatettujen vihannesten siemenistä otettujen näytteiden jälkitarkastusta varten suoritettava pistokokein yhteisön vertailutestejä ja -kokeita. Vertailutestit ja -kokeet voivat koskea seuraavia:

— kolmansissa maissa korjatut siemenet,

— luonnonmukaiseen maatalouteen soveltuvat siemenet,

— *in situ* -suojelun ja kasvigeenivarojen kestävä käytön yhteydessä kaupan pidetyt siemenet.

2. Vertailutestejä ja -kokeita on käytettävä teknisten varmentamismenetelmien yhdenmukaistamiseksi sekä niiden edellytysten täyttymisen tarkistamiseksi, joiden mukaisia siementen on oltava.

3. Komissio päättää vertailutestien ja -kokeiden suorittamiseksi tarvittavista järjestelyistä noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Komissio ilmoittaa 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle testien ja kokeiden ja niiden tulosten teknisistä järjestelyistä.

4. Yhteisö voi myöntää rahoitusta 1 ja 2 kohdassa säädettyjen testien ja kokeiden toteuttamiseksi.

Yhteisön rahoitus toteutetaan budjettivallan käyttäjän päättämien vuosittaisten määrärahojen rajoissa.

5. Testit ja kokeet, joille voidaan myöntää yhteisön rahoitusta, ja kyseisen rahoituksen myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 46 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼ **M1**

6. Ainoastaan valtion viranomaiset tai valtion vastuulla toimivat oikeushenkilöt voivat suorittaa 1 ja 2 kohdassa säädettyjä testejä ja kokeita.

▼ **B***44 artikla*

1. Jäljempänä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan vahvistaa erityisiä edellytyksiä kemiallisesti käsiteltyjen siementen kaupanpitoedellytyksissä tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi.

2. Jäljempänä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistetaan erityiset edellytykset seuraavien siementen alkuperäisellä paikalla tapahtuvassa suojelussa (*in situ*) sekä niiden kasvattamisen ja kaupan pitämisen kautta kasvien geenivarojen kestävässä käytössä tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi:

a) maatiaiskannat ja -lajikkeet, joita on perinteisesti kasvatettu erityisissä paikallisissa ja alueellisissa olosuhteissa ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta maatalouden geneettisten voimavarojen säilyttämisestä, kuvauksesta, keräämisestä ja käytöstä 20 päivänä kesäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/94 ⁽¹⁾ säännösten soveltamista;

b) lajikkeet, joilla ei ole varsinaista merkitystä kaupallisen viljelytuotannon kannalta, mutta jotka on kehitetty erityisiä kasvuolosuhteita varten.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin erityisiin edellytyksiin sisältyvät etenkin seuraavat seikat:

a) 2 kohdan a alakohdan tapauksessa maatiaiskannat ja -lajikkeet on hyväksyttävä tämän direktiivin säännösten mukaisesti. Erityisesti on otettava huomioon epävirallisten kokeiden tulokset ja viljelyn, jalostuksen ja käytön aikana käytännön kokemuksen kautta saatu tietous sekä asianomaiselle jäsenvaltiolle annetun ilmoituksen mukaiset yksityiskohtaiset kuvaukset lajikkeista ja niiden nimitykset, ja mikäli näiden katsotaan riittävän, voidaan antaa vapautus virallisesta tarkastuksesta. Tällaisen maatiaiskannan tai -lajikkeen hyväksymisen jälkeen siitä käytetään yleisessä lajikeluettelossa nimitystä ”suojeltava lajike”;

b) 2 kohdan a ja b alakohdan tapauksissa aiheelliset määrälliset rajoitukset.

45 artikla

1. Tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella tehtävät muutokset liitteiden sisältöön on annettava noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

⁽¹⁾ EYVL L 159, 28.6.1994, s. 1.

▼B

46 artikla

1. Komissiota avustaa neuvoston päätöksen 66/399/ETY ⁽¹⁾ 1 artiklalla perustettu maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan yhdeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

47 artikla

Jollei 18 artiklan ja liitteiden I ja II säännöksistä muuta johdu, tämä direktiivi ei rajoita kansallisen lainsäädännön sellaisten säännösten soveltamista, jotka ovat perusteltuja ihmisten ja eläinten terveyden ja elämän suojelemiseksi tai kasvien suojelemiseksi taikka teollisen ja kaupallisen omaisuuden suojelemiseksi.

48 artikla

1. Edellä 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan vahvistaa erityisiä edellytyksiä seuraavilla aloilla tapahtuneen kehityksen huomioon ottamiseksi:

- a) edellytykset, joiden mukaisesti kemiallisesti käsitellyjä siemeniä voidaan pitää kaupan;
- b) edellytykset, joiden mukaisesti siemeniä voidaan pitää kaupan alkuperäisellä paikalla tapahtuvaan suojeluun (*in situ*) ja kasvien geenivarojen kestäväään käyttöön liittyen, mukaan lukien sellaisten lajien siemensekoitukset, jotka sisältävät myös direktiivin 2002/53/EY ⁽²⁾ 1 artiklassa lueteltuja lajeja ja jotka ovat ominaisia erityisille luonnonympäristöille tai perinneympäristöille ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen;
- c) edellytykset, joiden mukaisesti luonnonmukaiseen viljelyyn soveltuvia siemeniä voidaan pitää kaupan.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin edellytyksiin sisältyvät etenkin seuraavat seikat:

- a) näiden lajien siementen on oltava sellaista tunnettua alkuperää, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat kussakin jäsenvaltiossa hyväksyneet siementen kaupan pitämiseksi määritellyillä alueilla;
- b) aiheelliset määrälliset rajoitukset.

⁽¹⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2289/66.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden s. 1.

▼B*49 artikla*

Jäsenvaltiolle voidaan hakemuksesta, joka käsitellään 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, antaa lupa olla kokonaan tai osittain soveltamatta tätä direktiiviä tiettyihin lajeihin, jos sen alueella ei tavallisesti tuoteta tai pidetä kaupan näitä lajeja, paitsi silloin, jos tällainen poikkeus on vastoin 16 artiklan 1 kohdan ja 34 artiklan 1 kohdan säännöksiä.

50 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin alalla antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

Komissio ilmoittaa asiasta muille jäsenvaltioille.

51 artikla

1. Kumotaan direktiivi 70/458/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä VI olevassa A osassa luetelluilla direktiiveillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä VI olevassa B osassa olevia jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä siinä luetellut direktiivit.

2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin ja ne luetaan liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

52 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

53 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

KASVUSTON VARMENTAMISTA KOSKEVAT EDELLYTYKSET

1. Kasvuston on oltava riittävän tunnistettava ja lajikepuhdas.
2. Perussiemenille on tehtävä vähintään yksi virallinen viljelystarkastus. Varmennetuille siemenille on tehtävä vähintään yksi virallisesti valvottu viljelystarkastus, jossa tarkastetaan pistokokein vähintään 20 prosenttia jokaisen lajin kasvustoista.
3. Tuotantopellon kasvuston tilan ja kasvuston kehitystason on oltava sellainen, että tunnistettavuuden ja lajikepuhtauden sekä kasvien terveyden riittävä tarkastus on mahdollista.
4. Vähimmäisetäisyyksien viereisistä kasvustoista, jotka voisivat aiheuttaa vieraan muun kuin toivotun siitepölyn kulkeutumisen, on oltava:

A. *Beta vulgaris*

1. Muista kuin jäljempänä tarkoitetuista lajin *Beta* siitepölyn lähteistä 1 000 metriä;
2. saman alalajin eri lajikeryhmien lajikkeiden siitepölyn lähteistä:
 - a) perussiemenet 1 000 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 600 metriä;
3. saman alalajin samojen lajikeryhmien lajikkeiden siitepölyn lähteistä:
 - a) perussiemenet 600 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 300 metriä.

Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista lajikeryhmistä päätetään noudattaen 46 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

B. *Brassica*-lajit

1. Vieraan siitepölyn lähteistä, jotka voivat aiheuttaa merkittävää huonontumista *Brassica*-lajien lajikkeille:
 - a) perussiemenet 1 000 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 600 metriä;
2. vieraan siitepölyn lähteistä, jotka ovat alttiita risteytymään suvun *Brassica*-lajien lajikkeiden kanssa:
 - a) perussiemenet 500 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 300 metriä.

C. *Teollisuussikuri*

1. Muista saman suvun lajeista tai alalajeista 1 000 metriä;
2. muista teollisuussikurin lajikkeista:
 - a) perussiemeniä varten 600 metriä;
 - b) varmennettuja siemeniä varten 300 metriä.

▼BD. *Muut lajit*

1. Sellaisista vieraan siitepölyn lähteistä, jotka ovat alttiita aiheuttamaan merkittävää ristipölytyksestä johtuvaa huonontumista muiden lajien lajikkeille:
 - a) perussiemenet 500 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 300 metriä;
2. muista vieraan siitepölyn lähteistä, jotka ovat alttiita ristipölytyksen seurauksena risteytymään muiden lajien lajikkeiden kanssa:
 - a) perussiemenet 300 metriä;
 - b) varmennetut siemenet 100 metriä.

Näitä etäisyyksiä ei tarvitse noudattaa, jos muuta kuin toivottua vierasta siitepölyä vastaan on riittävä suoja.

5. Siementen käyttöarvoa vähentäviä tauteja ja haitallisia organismeja on oltava mahdollisimman vähän.

▼ B

LIITE II

EDELITYKSET, JOTKA SIEMENTEN ON TÄYTETTÄVÄ

1. Siementen on oltava riittävän tunnistettavia ja lajikepuhtaita.
2. Siementen käyttöarvoa vähentäviä tauteja ja vahingollisia organismeja on oltava mahdollisimman vähän.
3. Siementen on oltava seuraavien edellytysten mukaisia:

a) Vaatimukset

Laji	Vähimmäispuhtaus (% painosta)	Muiden lajien kas- vien siemeniä enintään (% pai- nosta)	Itävyys vähintään (% puhtaista sie- menistä ta syke- röistä)
<i>Allium cepa</i>	97	0,5	70
▼ M4			
<i>Allium fistulosum</i>	97	0,5	65
▼ B			
<i>Allium porrum</i>	97	0,5	65
▼ M4			
<i>Allium sativum</i>	97	0,5	65
<i>Allium schoenoprasum</i>	97	0,5	65
▼ B			
<i>Anthriscus cerefolium</i>	96	1	70
<i>Apium graveolens</i>	97	1	70
<i>Asparagus officinalis</i>	96	0,5	70
<i>Beta vulgaris</i> (Cheltenham-juurikas)	97	0,5	50 (sykeröt)
<i>Beta vulgaris</i> (muut kuin Cheltenham-juurikas)	97	0,5	70 (sykeröt)
<i>Brassica oleracea</i> (kukkakaali)	97	1	70
► M4 <i>Brassica oleracea</i> (muut kuin kukkakaali) ◀	97	1	75
► M4 <i>Brassica rapa</i> (kiinankaali) ◀	97	1	75
► M4 <i>Brassica rapa</i> (nauris) ◀	97	1	80
<i>Capsicum annuum</i>	97	0,5	65
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (witloof-sikuri (salaattisiku- ri) isolehtiskuri (italiansikuri))	95	1,5	65
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (teollisuussikuri)	97	1	80
<i>Cichorium endivia</i>	95	1	65
<i>Citrullus lanatus</i>	98	0,1	75
<i>Cucumis melo</i>	98	0,1	75
<i>Cucumis sativus</i>	98	0,1	80
<i>Cucurbita maxima</i>	98	0,1	80
<i>Cucurbita pepo</i>	98	0,1	75
<i>Cynara cardunculus</i>	96	0,5	65

▼ B

Laji	Vähimmäispuhtaus (% painosta)	Muiden lajien kas- vien siemeniä enintään (% pai- nosta)	Itävyys vähintään (% puhtaista sie- menistä ta syke- röistä)
<i>Daucus carota</i>	95	1	65
<i>Foeniculum vulgare</i>	96	1	70
<i>Lactuca sativa</i>	95	0,5	75
► <u>M6</u> <i>Solanum lycopersicum</i> L. ◀	97	0,5	75
<i>Petroselinum crispum</i>	97	1	65
<i>Phaseolus coccineus</i>	98	0,1	80
<i>Phaseolus vulgaris</i>	98	0,1	75
<i>Pisum sativum</i>	98	0,1	80
<i>Raphanus sativus</i>	97	1	70
▼ <u>M4</u>			
<i>Rheum rhabarbarum</i>	97	0,5	70
▼ <u>B</u>			
<i>Scorzonera hispanica</i>	95	1	70
<i>Solanum melongena</i>	96	0,5	65
<i>Spinacia oleracea</i>	97	1	75
<i>Valerianella locusta</i>	95	1	65
<i>Vicia faba</i>	98	0,1	80
▼ <u>M4</u>			
<i>Zea mays</i>	98	0,1	85

▼ B

b) Lisävaatimukset

- i) palkokasvien siemenet eivät saa olla seuraavien elävien hyönteisten pilaamia:

Acanthoscelides obtectus Sag.

Bruchus affinis Froel.

Bruchus atomarius L.

Bruchus pisorum L.

Bruchus rufimanus Boh.

- ii) siemenet eivät saa olla elävien *Acarina*-taudinaiheuttajien pilaamia.

▼ M5

- c) Sovellettavat muut vaatimukset tai edellytykset, joihin viitataan a alakohdan talukossa:

*Zea mays*in (sokerimaissin – supermakeat tyypit) lajikkeilta vaadittava vähimmäisitävyys on alennettu 80 prosentiksi puhtaista siemenistä. Virallisen etiketin tai tapauksen mukaan toimittajan etiketin on sisällettävä sanat ”Vähimmäisitävyys 80 prosenttia”.

▼B

LIITE III

25 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT PAINOT

1. Siemenerän enimmäispaino:

▼M5

- a) lajien *Phaseolus coccineus*, *Phaseolus vulgaris*, *Pisum sativum* ja *Vicia faba* siemenet 30 tonnia;
- b) vähintään vehnänjyvän kokoiset, muut kuin lajien *Phaseolus coccineus*, *Phaseolus vulgaris*, *Pisum sativum* ja *Vicia faba* siemenet 20 tonnia;

▼B

- c) Siemenet, jotka ovat pienempiä kuin vehnänjyvät 10 tonnia.
Erän enimmäispaino saa ylittyä enintään 5 prosentilla.

2. Näytteen vähimmäispaino

Laji	paino (g)
<i>Allium cepa</i>	25
▼<u>M4</u>	
<i>Allium fistulosum</i>	15
▼<u>B</u>	
<i>Allium porrum</i>	20
▼<u>M4</u>	
<i>Allium sativum</i>	20
<i>Allium schoenoprasum</i>	15
▼<u>B</u>	
<i>Anthriscus cerefolium</i>	20
<i>Apium graveolens</i>	5
<i>Asparagus officinalis</i>	100
<i>Beta vulgaris</i>	100
<i>Brassica oleracea</i>	25
▼<u>M4</u>	
▼<u>B</u>	
<i>Brassica rapa</i>	20
<i>Capsicum annuum</i>	40
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (witloof-sikuri (salaattiskuri), iso-lehtiskuri (italiansikuri))	15
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (teollisuussikuri)	50
<i>Cichorium endivia</i>	15
<i>Citrullus lanatus</i>	250
<i>Cucumis melo</i>	100
<i>Cucumis sativus</i>	25
<i>Cucurbita maxima</i>	250

▼ B

<i>Cucurbita pepo</i>	150
<i>Cynara cardunculus</i>	50
<i>Daucus carota</i>	10
<i>Foeniculum vulgare</i>	25
<i>Lactuca sativa</i>	10
▶ <u>M6</u> <i>Solanum lycopersicum</i> L. ◀	20
<i>Petroselinum crispum</i>	10
<i>Phaseolus coccineus</i>	1 000
<i>Phaseolus vulgaris</i>	700
<i>Pisum sativum</i>	500
<i>Raphanus sativus</i>	50

▼ M4

<i>Rheum rhabarbarum</i>	135
--------------------------	-----

▼ B

<i>Scorzonera hispanica</i>	30
<i>Solanum melongena</i>	20
<i>Spinacia oleracea</i>	75
<i>Valerianella locusta</i>	20
<i>Vicia faba</i>	1 000

▼ M4

<i>Zea mays</i>	1 000
-----------------	-------

▼ B

Edellä mainittujen lajien F-1 hybridilajikkeiden osalta voidaan näytteen vähimmäispainoa alentaa neljäsosaan vahvistetusta painosta. Näytteen on kuitenkin oltava painoltaan vähintään 5 g ja sen on sisällettävä vähintään 400 siementä.

▼B*LIITE IV***ETIKETTI****A. Virallinen etiketti (perussiemenet ja varmennetut siemenet, lukuun ottamatta pienpakkauksia)****I Ilmoitettava tiedot**

1. ”EY-säännöt ja -vaatimukset”.
2. Varmettava viranomaisen ja jäsenvaltion tai niiden lyhenne

▼M7

- 2 a. Virallinen sarjanumero.

▼B

3. Sulkemiskuukausi ja -vuosi ilmoitetaan seuraavasti: ”suljettu ...” (kuukausi ja vuosi), tai

kuukausi ja vuosi, jona viimeinen virallinen näyte varmentamista varten on otettu, ilmoitetaan seuraavasti: ”näyte otettu ...” (kuukausi ja vuosi).

4. Erän viitenumero
5. Laji ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin sen kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennytyssä muodossa ja ilman lähteiden nimiä tai sen yleisellä nimellä tai molemmilla
6. Lajike ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin.
7. Luokka
8. Tuotantomaa
9. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai puhtaiden siementen ilmoitettu lukumäärä
10. Jos paino ilmoitetaan ja torjunta-ainekerä, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on lisäaineen laatu ja arvioitu sykeröiden tai puhteiden siementen painon suhde kokonaispainoon ilmoitettava.
11. Hybridejä tai sisäsiitoslinjoja olevien lajikkeiden osalta:
 - perussiemenistä, joiden hybridi tai sisäsiitoslinja on virallisesti hyväksytty tämän direktiivin mukaisesti:

lopulliseen lajikkeeseen viitaten tai viittaamatta tämän ainesosan virallisesti hyväksytty nimi sekä siinä tapauksessa, että hybridit tai sisäsiitoslinjat on tarkoitettu ainoastaan lopullisten, lajikkeiden ainesosiksi, sana ”ainesosa”,
 - perussiemenistä muulloin:

perussiemenen ainesosan nimi, joka voidaan antaa koodimuodossa ja jonka mukana on viite lopullisesta lajikkeesta, sen tehtävään (hede tai emi) viitaten tai viittaamatta, sekä sana ”ainesosa”,
 - varmennetuista siemenistä:

siemenen lajikkeen nimi sekä sana ”hybridi”.
12. Kun itävyys on testattu uudelleen, ilmaisu ”testatu uudelleen ...” (kuukausi ja vuosi) voidaan ilmoittaa.

II Vähimmäismitat

110 × 67 mm

B. Siementen toimittajan etiketti tai pakkaukseen tehtävät merkinnät (vakiosemenet ja luokan ”varmennetut siemenet” pienpakkaukset)**I Ilmoitettavat tiedot**

1. ”EY-säännöt ja -vaatimukset”.

▼B

2. Etikettien kiinnittämisestä vastuussa olevan henkilön nimi ja osoite tai tunnistemerkki.
3. Sulkemisen tai viimeisen itävyystarkastuksen mukainen markkinointivuosi. Markkinointivuoden päättymisaika voidaan ilmoittaa.
4. Laji ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin.
5. Lajike ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin.
6. Luokka: pienpakkauksissa varmennetut siemenet voidaan merkitä kirjaimella "C" tai "Z", ja vakiosemenet kirjaimilla "St".
7. Vakiosiemmenten osalta etikettien kiinnittämisestä vastuussa olevan henkilön antama viitenumero.
8. Varmennettujen siementen osalta viitenumero varmennetun erän tunnistamista varten.
9. Ilmoitettu netto- tai bruttopaino tai ilmoitettu siementen määrä, enintään 500 gramman pienpakkauksia lukuun ottamatta.
10. Jos paino ilmoitetaan ja torjunta-ainerakeita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita käytetään, on lisäaineen laatu ja arvioitu sykeröiden tai puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon ilmoitettava.

II Etiketin vähimmäismitat (lukuun ottamatta pienpakkauksia)

110 × 67 mm.

▼ B*LIITE V***LOPULLISESTI JÄSENVALTIOSSA VARMENTAMATTOMILLE, KORJATUILLE SIEMENILLE TOISESSA ANNETTAVA ETIKETTI JA ASIAKIRJA****A. Etiketissä ilmoitettavat tiedot**

- viljelystarkastuksesta vastaava viranomainen ja jäsenvaltio tai niiden lyhenteet,

▼ M7

- virallinen sarjanumero,

▼ B

- laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin sen kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman lähteiden nimiä, tai sen yleisellä nimellä tai molemmilla,
- lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
- luokka,
- pellon tai erän viitenumero,
- ilmoitettu netto- tai bruttopaino,
- ilmaisu ”lopullisesti varmentamattomia siemeniä”.

B. Etiketin väri

- Etiketin on oltava harmaa.

C. Asiakirjassa ilmoitettavat tiedot

- asiakirjan antava viranomainen,

▼ M7

- virallinen sarjanumero,

▼ B

- laji, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin kasvitieteellisellä nimellä, joka voi olla lyhennetyssä muodossa ja ilman lähteiden nimiä tai sen yleisellä nimellä tai molemmilla,
- lajike, ilmaistuna ainakin latinalaisin kirjaimin,
- luokka,
- kylvösiementen viitenumero ja maa tai maat, jotka ovat varmentaneet kyseiset siemenet,
- pellon tai erän viitenumero,
- asiakirjan kattaman erän tuottamiseen viljelty ala,
- korjattujen siementen määrä ja pakkausten lukumäärä,
- todistus siitä, että siementä tuottavalle kasvustolle asetetut edellytykset on täytetty,
- tarvittaessa alustavan siemenanalyysin tulokset.

LIITE VI

A OSA

KUMOTTU DIREKTIIVI JA SEN MUUTOKSET

(51 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi 70/458/ETY (EYVL L 225, 12.10.1970, s. 7)	
Neuvoston direktiivi 71/162/ETY (EYVL L 87, 17.4.1971, s. 24)	ainoastaan 6 artikla
Neuvoston direktiivi 72/274/ETY (EYVL L 171, 29.7.1972, s. 37)	ainoastaan 1 ja 2 artiklassa direktiiviin 70/458/ETY tehtyjen viittausten osalta
Neuvoston direktiivi 72/418/ETY (EYVL L 287, 26.12.1972, s. 22)	ainoastaan 6 artikla
Neuvoston direktiivi 73/438/ETY (EYVL L 356, 27.12.1973, s. 79)	ainoastaan 6 artikla
Neuvoston direktiivi 76/307/ETY (EYVL L 72, 18.3.1976, s. 16)	ainoastaan 2 artikla
Neuvoston direktiivi 78/55/ETY (EYVL L 16, 20.1.1978, s. 23)	ainoastaan 7 artikla
Neuvoston direktiivi 78/692/ETY (EYVL L 236, 26.8.1978, s. 13)	ainoastaan 7 artikla
Neuvoston direktiivi 79/641/ETY (EYVL L 183, 19.7.1979, s. 13)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 79/692/ETY (EYVL L 205, 13.8.1979, s. 1)	ainoastaan 4 artikla
Neuvoston direktiivi 79/967/ETY (EYVL L 293, 20.11.1979, s. 16)	ainoastaan 3 artikla
Neuvoston direktiivi 80/1141/ETY (EYVL L 341, 16.12.1980, s. 27)	ainoastaan 2 artikla
Neuvoston direktiivi 86/155/ETY (EYVL L 118, 7.5.1986, s. 23)	ainoastaan 6 artikla
Komission direktiivi 87/120/ETY (EYVL L 49, 18.2.1987, s. 39)	ainoastaan 5 artikla
Komission direktiivi 87/481/ETY (EYVL L 273, 26.9.1987, s. 45)	
Neuvoston direktiivi 88/332/ETY (EYVL L 151, 17.6.1988, s. 82)	ainoastaan 8 artikla
Neuvoston direktiivi 88/380/ETY (EYVL L 187, 16.7.1988, s. 31)	ainoastaan 7 artikla
Neuvoston direktiivi 90/654/ETY (EYVL L 353, 17.12.1990, s. 48)	ainoastaan 2 artiklassa ja liitteessä II olevan I osan 7 kohdassa direktiivin 70/458/ETY tehtyjen viittauksien osalta
Komission direktiivi 96/18/EY (EYVL L 76, 26.3.1996, s. 21)	ainoastaan 3 artikla
Komission direktiivi 96/72/EY (EYVL L 304, 27.11.1996, s. 10)	ainoastaan 1 artiklan 6 kohta
Neuvoston direktiivi 98/95/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 1)	ainoastaan 7 artikla
Neuvoston direktiivi 98/96/EY (EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27)	ainoastaan 7 artikla

B OSA

**LUETTELO KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN OSAKSI
SAATTAMISEN MÄÄRÄJOISTA**

(51 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika
70/458/ETY	1 päivä heinäkuuta 1972 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
71/162/ETY	1 päivä heinäkuuta 1972
72/274/ETY	1 päivä heinäkuuta 1972 (1 artikla) 1 päivä tammikuuta 1973 (2 artikla)
72/418/ETY	1 päivä tammikuuta 1973 (6 artiklan 13 ja 18 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1972 (muut säännökset)
73/438/ETY	1 päivä tammikuuta 1974 (6 artiklan 4 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1974 (muut säännökset)
76/307/ETY	1 päivä heinäkuuta 1975
78/55/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977 (7 artiklan 5 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1979 (muut säännökset)
78/692/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977 (7 artikla) 1 päivä heinäkuuta 1979 (muut säännökset)
79/641/ETY	1 päivä heinäkuuta 1980
79/692/ETY	1 päivä heinäkuuta 1977
79/967/ETY	1 päivä heinäkuuta 1982
80/1141/ETY	1 päivä heinäkuuta 1980
86/155/ETY	1 päivä maaliskuuta 1986 (6 artiklan 3 ja 8 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1987 (muut säännökset)
87/120/ETY	1 päivä heinäkuuta 1988
87/481/ETY	1 päivä heinäkuuta 1989
88/332/ETY	
88/380/ETY	1 päivä heinäkuuta 1982 (7 artiklan 9 alakohta) 1 päivä tammikuuta 1986 (7 artiklan 6 ja 10 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1992 (7 artiklan 18 alakohta) 1 päivä heinäkuuta 1990 (muut säännökset)
90/654/ETY	
96/18/EY	1 päivä heinäkuuta 1996
96/72/EY	1 päivä heinäkuuta 1997 ⁽³⁾
98/95/EY	1 päivä helmikuuta 2000 (Oikaisu EYVL L 126, 20.5.1999, s. 2)
98/96/EY	1 päivä helmikuuta 2000

⁽¹⁾ Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan osalta 1 päivä heinäkuuta 1973, Kreikan osalta 1 päivä tammikuuta 1986, Espanjan osalta 1 päivä maaliskuuta 1986 ja Portugalin osalta 1 päivä tammikuuta 1991.

⁽²⁾ Itävallan, Suomen ja Ruotsin osalta 1 päivä tammikuuta 1995:
— Suomi ja Ruotsi aavat lykätä enintään 31 päivään joulukuuta 1995 asti tämän direktiivin soveltamista alueellaan niiden omissa kansallisissa viljelykasvilajien ja vihanneksilajien lajikeluetteloissa lueteltujen sellaisten lajikkeiden siementen kaupan pitämiseen niiden alueella, joita ei ole virallisesti hyväksytty kyseisten direktiivien säännösten mukaisesti. Tällaisten lajikkeiden siemeniä ei saa pitää kaupan muiden jäsenvaltioiden alueella kyseisenä aikana,
— lajikkeita koskevat kaupan pitämisen rajoitukset eivät koske sellaisia viljelykasvi- ja vihanneksilajien lajikkeita, jotka liittymisajankohtana tai sen jälkeen on lueteltu sekä Suomen ja Ruotsin kansallisissa luetteloissa että yhteisön luetteloissa,
— ensimmäisessä luettelakohdassa mainitun määräajan kuluessa sellaiset Suomen ja Ruotsin kansallisissa luetteloissa esiintyvät lajikkeet, jotka on virallisesti hyväksytty edellä mainittujen direktiivien säännösten mukaisesti, sisällytetään yhteisön viljelykasvi- ja vihanneksilajien lajikeluetteluihin.

⁽³⁾ Sellaisten etikettien, joissa on lyhenne ”ETY”, jäljellä olevia varastoja saa käyttää 31 päivään joulukuuta 2001 asti.

LIITE VII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 70/458/ETY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artiklan ensimmäinen alakohta
34 artikla	1 artiklan toinen alakohta
1 a artikla	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan A alakohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan B alakohdan d alakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan c alakohda	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan d alakohda	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan C alakohdan e alakohda	2 artiklan 1 kohdan d alakohdan v alakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohdan c alakohda	2 artiklan 1 kohdan e alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan D alakohdan d alakohda	2 artiklan 1 kohdan e alakohdan iv alakohta
2 artiklan 1 kohdan E alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan E alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan E alakohdan c alakohda	2 artiklan 1 kohdan f alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohdan ii alakohta
2 artiklan 1 kohdan F alakohdan c alakohda	2 artiklan 1 kohdan g alakohdan iii alakohta
2 artiklan 1 a kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 b kohta	2 artiklan 3 kohta
3-8 artikla	3-8 artikla
9 artikla	—
10 artikla	9 artikla
11 artikla	10 artikla
12 artikla	11 artikla
13 artikla	12 artikla
13 a artikla	13 artikla

▼B

Direktiivi 70/458/ETY	Tämä direktiivi
14 artikla	14 artikla
15 artiklan 1 kohta	15 artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohta	15 artiklan 2 kohta
15 artiklan 3 kohta	—
16 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta
16 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta
16 artiklan 3-5	—
17-19 artikla	17-19 artikla
20 artiklan 1 kohta	20 artiklan 1 kohta
20 artiklan 1 a kohta	20 artiklan 2 kohta
20 artiklan 2 kohta	20 artiklan 3 kohta
20 artiklan 3 kohta	20 artiklan 4 kohta
20 artiklan 5 kohta	—
20 a artikla	21 artikla
21 artikla	22 artikla
21 a artikla	23 artikla
22 artikla	24 artikla
23 artikla	25 artikla
24 artikla	26 artikla
25 artikla	27 artikla
26 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta
26 artiklan 1 a kohta	28 artiklan 2 kohta
26 artiklan 1 b kohta	28 artiklan 3 kohta
26 artikla 2 kohdan 1-3 alakohta	28 artiklan 4 kohdan 1-3 alakohta
26 artiklan 2 kohdan 4 alakohta	—
27 artikla	29 artikla
28 artikla	30 artikla
28 a artikla	31 artikla
29 artikla	32 artikla
29 a artikla	33 artikla
30 artikla	34 artikla
30 a artikla	35 artikla
31 artikla	36 artikla
32 artiklan 1 kohta	37 artiklan 1 kohta
32 artiklan 3 kohta	37 artiklan 2 kohta
33 artikla	38 artikla
35 artikla	39 artikla
36 artikla	40 artikla

▼B

Direktiivi 70/458/ETY	Tämä direktiivi
37 artikla	41 artikla
38 artikla	42 artikla
39 artikla	43 artikla
39 a artiklan 1 ja 2 kohta	44 artiklan 1 ja 2 kohta
39 a artiklan 3 kohdan i alakohta	44 artiklan 3 kohdan a alakohta
39 a artiklan 3 kohdan ii alakohta	44 artiklan 3 kohdan b alakohta
40 b artikla	45 artikla
40 artikla	46 artiklan 1,2 ja 4 kohta
40 a artikla	46 artiklan 1,3 ja 4 kohta
41 artikla	47 artikla
41 a artiklan 1 kohta	48 artiklan 1 kohta
41 a artiklan 2 kohdan i alakohta	48 artiklan 2 kohdan a alakohta
41 a artiklan 2 kohdan ii alakohta	48 artiklan 2 kohdan b alakohta
42 artikla	49 artikla
—	50 artikla (1)
—	51 artikla
—	52 artikla
—	53 artikla
LIITTEESSÄ I oleva 1 osa	LIITTEESSÄ I oleva 1 kohta
LIITTEESSÄ I oleva 2 osa	LIITTEESSÄ I oleva 2 kohta
LIITTEESSÄ I oleva 3 osa	LIITTEESSÄ I oleva 3 kohta
LIITTEESSÄ I olevan 4 osan A kohta	LIITTEESSÄ I olevan 4 kohdan A alakohta
LIITTEESSÄ I olevan 4 osan A a kohta	LIITTEESSÄ I olevan 4 kohdan B alakohta
LIITTEESSÄ I olevan 4 osan A b kohta	LIITTEESSÄ I olevan 4 kohdan C alakohta
LIITTEESSÄ I olevan 4 osan B kohta	LIITTEESSÄ I olevan 4 kohdan D alakohta
LIITTEESSÄ I oleva 5 osa	LIITTEESSÄ I oleva 5 kohta
LIITE II	LIITE II
LIITE III	LIITE III
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 1 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 1 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 2 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 2 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 3 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 3 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 4 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 4 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 5 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 5 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 6 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 6 alakohta

▼B

Direktiivi 70/458/EY	Tämä direktiivi
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 7 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 7 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 8 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 8 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 9 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 9 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 10 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 10 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 10 a alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 11 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 11 alakohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan a kohdan 12 alakohta
LIITTEESSÄ IV olevan A osan b kohta	LIITTEESSÄ IV olevan A osan b kohta
LIITTEESSÄ IV oleva B osa	LIITTEESSÄ IV oleva B osa
LIITE V	LIITE V
—	LIITE VI
—	LIITE VII

(¹) 98/95/EY, 9 artiklan 2 kohta ja 98/96/EY, 8 artiklan 2 kohta.